

Det brinner!

Joel Lundberg

1908

Det brinner, det brinner i samhällets trasiga klutar.
Hör, hur det knastrar och sprakar!
Se, hur det gnistrar!
Som våld, som präriebrand det härjar i maskstungna knutar.
Se, schackrande krämarsjälur svedas, ej mer för oss de livet förbistrar.

Det brinner fast legoprästen sitt vigvatten dämpande öser
i okunnighetens vildskogssnår, fast trasgranna legoknekten
ungskogen hämmande fäller. Se hur det brinner!
Elden förlöser från rostiga bojar, från blytung ok,
danar härdade släkten.

Det brinner i slaktardrängars förruttnade fästen,
i fängelsehålor och gårdsofskrudade lögnparlament.
Se, så muntert det flamar i mumietorraste doger, i lögnens nästen.
Ah, ni krypande lismare! hur kunde sådant ha hänt?

Förstår ni då inte, att slavarne vaknat och vika
ej, utan fordra sin solklara rätt som ni stal?
Ty i tidernas gyllene morgon voro vi alla lika...
Nu det brinner! Men **vi** rädes ej, när röda hanen gal.

Det brinner! Nå så låt det brinna för satan!
Vi slavar tända, så det brinner i varendaste klut...
Än se'n om vi få husrum och svältkur på gatan,
Det är vi så vana vid som vid kulor och krut.

Det Anarkistiska Biblioteket

Joel Lundberg
Det brinner!
1908

Tidningen Brand #4 1908

www.anarkistiskabiblioteket.se